

SZERKESZTŐK-OLVASÓK

CSÖNGEI KÁROLYNÉ (Ajka, MNK). — A *Korunk* 5. számában megjelent, Martin Lajos professzorról kapcsolatos írás nagy örömet szerzett nekünk, unokáinak, mert amellett, hogy a feledés homályából segít kiemelni egy érdemes tudóst, feleletet ad a család egy eddig megválaszolatlan kérdésére is. A közölt Lilienthal-féle levelezést ugyanis egyéb iratokkal együtt édesapánk, ifj. Martin Lajos 1913-ban helyezte letétbe a volt Erdélyi Múzeum Egyetnél (amint ezt a levelezést közlő kutatók is említik — a szerk.), s már azt hittük, a „Piros könyv“ elveszett. A *Korunk* közleményéből örömmel értesültünk arról, hogy az iratok megvannak. — Szeretnénk, ha a *Korunk* nem csupán a Lilienthal-levelezést tartaná közlésre alkalmasnak, hanem Martin Lajos tudományos munkásságának ismertetésére is módot találna.

FARKAS SÁNDOR (Székelyudvarhely). — Balázs Ferenc halálával — akinek e néhány sorommal szeretnék emléket állítani folyóiratukban — Székelyudvarhely a legsokoldalúbb muzikusát veszítette el. Karmester, karvezető, hangszerelő és zenei irányító volt egyszemélyben. Huszonhárom éven át vezette a Művelődési Ház és a város ének- és hangszeregyüttesét. 1948-ban újjászervezte a Filharmonikus Társaságot, amely Bartók Béla nevét vette fel. Rendszeres hangversenyek mellett oktató hangversenyeket is szervezett, s a zenekar irányítását minden esetben ő látta el. 1967-ben a Filharmonikus Társaság zenekarát kamarazenekezzé alakította, s ez az együttes 1968-ban az országos kultúrverseny döntő szakaszán dicséretben részesült olyan műsorral (Mozart: Kis éji zene, Corelli: a-moll Concerto grosso, Bakfark: Lant-tabulatúra), amely neves együtteseket is próbára tesz. 1948-ban népi zenekart is szervezett. Ez az együttes részt vett valamennyi országos kultúrversenyen, 1959-ben országos helyezést nyert, a televízióban is bemutatkozott; s ugyanez biztosította a táncsoport és a népdalénekesek kíséretét a Művelődési Ház előadásain és a vidéki kiszállásokon. 1958-ban az újjáalakult Székely Dalegylet férfikara karmesterének választotta Balázs Ferencet. A centenáriumi hangversenyen, 1968-ban az együttes először adott elő Bartók-művet. 1970-ben a televízió film- és hangfelvételt készített a Dalegylet kórusáról (Palestrina: Már búcsúmat veszem, Beethoven: Hymnus az éjhez, Bartók: Huszárnóta stb.). A kisipari termelőszövetkezetek vegyeskarával ugyancsak ő szerzett országos elismerést Udvarhely zenei életének: 1964-ben az országos kultúrverseny fővárosi döntőjéről második díjat hoztak haza, 1966-ban pedig a Román Kommunista Párt megalakulása negyvenötödik évfordulójának tiszteletére rendezett kultúrverseny tartományi szakaszán nyertek díjat. Balázs Ferenc kezdeményezte és vezette a Művelődési Ház karnagyképző tanfolyamait is. Távozásával nagy veszteség érte városunk zenei életét.

HELYREIGAZÍTÁS. — November számunk 1728. lapján sajnálatos sajtóhiba folytán az első hasáb utolsó bekezdésétől a második hasáb harmadik bekezdéséig (Lengyelország...) a szöveg érthetatlenné vált. A helyes szöveg a következő:

„Az 1956-os forradalom és a sztálinizmus alkonya új próbák elé állítottak. A poznańi eseményeket követő igazságszolgáltatási eljárások kapcsán más szociológusokkal együtt engem is kijelöltek politikai szakértőként.

Feladatunk annak a megállapítása volt, hogy vajon a megmozdulásokban való részvétellel vádolt személyek kollektív pszichózis hatása alá kerültek-e, s milyen mértékben tehetőek felelősek cselekedeteikért. Hogy a kérdésre válaszolhassunk, elemeznünk kellett mind politikai, mind nemzetgazdasági vonatkozásban az általános helyzet befolyását a motivációkra. Számomra ez jelentette a szociológiai ismeretek politikai alkalmazhatóságának első példáját.

A szociológusokat szakértőknek tekinteni egy politikai perben egyet jelentett a szociológiának tudományként való elismerésével. Szóval az 1956-os esztendő Lengyelországban a szociológia történelmi dátuma.“

